

Fővárosi Ítéltábla  
6.Pf. 20.988/2009/5.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Telek Zoltán által képviselt felperesnek, a dr. Kopácsiné dr.Kubinyi Katalin jogtanácsos által képviselt alperes ellen, - az alperes pernyertessége érdekében közreműködő a dr. Horváth Erzsébet ügyvéd által képviselt beavatkozó beavatkozott -, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2008. november 11. napján meghozott, 26.P.25.646/2005/63. számú ítélete ellen, a felperes részéről 64. és 71. sorszám, az alperes részéről 66. sorszám, valamint az alperesi beavatkozó részéről 67. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a keresetet teljes terjedelmében elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 1.100.000 (egymillió-egyszázezer) forint, míg az alperesi beavatkozónak 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forint első- és másodfokú együttes perköltséget, továbbá térítsen meg az államnak felhívásra 806.530 (nyolcszázhatyvenöt-háromszázharminc) forint kereseti és 957.860 (kilencszázötvenhétezer-nyolcszázhatvan) forint fellebbezési eljárási illetéket, továbbá 78.800 (hetvennyolcezer-nyolcszáz) forint állam által előlegezett perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében a 2003. október 25-én bekövetkezett közúti balesetével összefüggő vagyoni és nem vagyoni kárai megtérítését kérte.

Az alperes és a beavatkozó ellenkérelmükben azért kérték a kereset elutasítását, mert vitatták, hogy a felperes balesete az alperes mulasztásával áll okozati összefüggésben. Egyebekben vitássá tették a felperes kárának mértékét is.

Az elsőfokú bíróság ítéletével 12.705.373 forint, valamint 2008. december 1. napjától kezdődően havi 85.365 forint járadék, továbbá részperköltség megfizetésére, a kereseti illeték és az állam által előlegezett költség megtérítésére kötelezte az alperest.

Tényként állapította meg, hogy az alperes a városban Sz. úton közlekedett a motorkerékpárjával és sávváltás közben, 15-20 km/h sebességgel úthibán haladt át, melynek során a motorkerékpár első kereke lefékeződött, elfordult. Ennek következtében a felperes egyensúlyát veszítette, jobb lábával kísérelte meg a járművet megtartani, de a motorral elesett. A baleset következtében jobb oldali térdizületbe hatoló darabos sípcsonttörést szenvedett, ami miatt 30%-os mértékű munkaképesség csökkenés következett be nála. Az alperes kártérítési felelősségét a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján azért állapította meg, mert úgy foglalt állást, hogy az alperes a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 34. § (1) bekezdésében írt kötelezettségét megszegte azáltal, hogy nem gondoskodott a közút biztonságos közlekedésre alkalmassá tételéről. Köztudomásúnak minősítette azt a tényt, miszerint a Sz. út kérdéses szakaszának útburkolata mindkét irányban rendkívül rossz állapotban volt. A szabálysértési eljárásban hozott bírósági döntéshez hasonlóan elfogadta a felperes és a tanú azon előadását, mely szerint az útburkolati hibán borult fel a felperes motorja. A perben kirendelt igazságügyi műszaki szakértő azon nyilatkozatát vette figyelembe, miszerint a műszakilag igazolható tényeknek a felperes előadása megfeleltethető. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a balesetet olyan úthiba okozta, amelyen a motorkerékpár első kereke megfékeződött, ami a boruláshoz vezetett. Kifejtette, hogy az alperes nem tett eleget annak a kötelezettségének, hogy a közutat biztonságos közlekedésre alkalmas állapotban tartsa, ezzel vétkes kötelezettségszegést követett el, amely okozati összefüggésben volt a felperes kárával. A kereset összegét csupán részben találta bizonyítottnak.

Az ítélet ellen a felperes, az alperes és az alperesi beavatkozó terjesztett elő fellebbezést.

A felperes fellebbezésében az ítélet részbeni megváltoztatását, módosított keresete teljesítését kérte.

Az alperes fellebbezésében az ítélet részbeni megváltoztatását, a keresetvesztés és erőmegfeszítési járadék, a háztartási kisegítői járadék, a gondozási, a közlekedési kísérő költsége, továbbá kulturális többletköltség tekintetében a kereset elutasítását, míg a nem vagyoni kártérítés tekintetében marasztalása leszállítását kérte.

Az alperesi beavatkozó fellebbezésében a kereset teljes elutasítását kérte. Vitatta a kártérítés jogalapját és összegszerűségét egyaránt. Az alperes mulasztása és a felperes kára közötti okozati összefüggés megállapítása miatt támadta az elsőfokú bíróság döntését. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság köztudomású tényként kezelte, miszerint a Sz. út adott szakaszán rossz minőségű volt az útburkolat. Kiemelte, hogy az útszakasz felújításra szorulása önmagában nem alapozza meg annak megállapítását, hogy az úthibák miatt közlekedésre alkalmatlan lett volna. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a jogalap körében nem tulajdonított annak jelentőséget, hogy a baleset pontos helye nem került megállapításra és ezáltal

bizonyítatlan maradt, hogy a felperes úthiba miatt szenvedett balesetet. Az összecszerűség körében a nem vagyoni kártérítést eltűzottnak minősítette, a járadékigény tekintetében a Ptk. 280. § (3) bekezdésére hivatkozva sérelmezte a 6 hónapnál régebben lejárt követelések megítélését. A felperes vagyoni kárai tekintetében azok bizonyítatlanságára hivatkozott.

A peres felek és a beavatkozó fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte az ellenérdekű fél által támadott körben.

A Fővárosi Ítéltőábla megállapította, hogy az alperes és az alperesi beavatkozó fellebbezése alapos, míg a felperes fellebbezése nem megalapozott.

Az alperes fellebbezésében a kártérítés jogalapját nem, csupán annak összegét támadta, azonban az alperesi beavatkozó fellebbezésében a jogalap tekintetében is támadta az elsőfokú bíróság döntését. Ezért a Fővárosi Ítéltőábla a Pp. 57. § (1) bekezdése alapján, hatályos beavatkozói fellebbezés folytán, elsőként a jogalap tekintetében bírálta felül az elsőfokú bíróság döntését.

A nem vitás tényállás szerint a felperes balesete az alperes kezelésében álló Sz. úton következett be. A baleset bekövetkezésének pontos helye és mechanizmusa a perben rendelkezésre álló adatok alapján kétséget kizáróan nem állapítható meg. A felperes a baleset bekövetkezésének pontos helyét maga sem határozta meg, míg a baleset bekövetkezésének módjára tett előadását egyéb perbeli bizonyíték nem támasztotta alá kétséget kizáró módon. A felperes előadása szerint (12. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal 2. bekezdés) a belső sávból kezdett kihúzódni. A sávok közötti elválasztó vonal környékén volt egy aszfaltfelgyűrődés, a mögött pedig a völgyrészben egy úthiba. Ebbe érkezett bele a motor első kereke, ami miatt fékezett, és ezért következett be a baleset. A baleset bekövetkezését D. Gy. tanú nem tudta leírni, csupán azt adta elő a felperessel egyezően, hogy sávot váltottak, ahol a sávok között fel volt gyűrődve az aszfalt. Egyebekben csak annyit látott, hogy a felperes elesik. A baleset pontos okát megjelölni nem tudta. A felperes a szabálysértési ügyben a baleset napján maga nyilatkozott akként, hogy egy másik személygépkocsit nézett, és nem vette észre, hogy megáll a sor, fékezett és az első kereke kicsúszott. Úthibára vonatkozó előadást nem tett, ezzel szemben felelősségét elismerte. A rendőrség helyszíni szemléje során készült fényképfelvételeken - bár jelentős hosszban ábrázolják a kérdéses útszakaszt - a két sáv közötti terelővonal környékén nem láthatók a felperes és D. Gy. tanú által a perben előadott aszfaltgyűrődések, és ezen a helyen kátyú sem található az úttesten. A perben beszerzett igazságügyi szakértői vélemény megállapításai a felperes és a tanú perbeli előadásán, illetve a kirendelő végzésben rögzített tényálláson alapulnak és csupán annak megállapítására adnak alapot, hogy a baleset oly módon is bekövetkezhett, hogy a felperes az aszfaltfelgyűrődés után kátyúba hajtott. A felperesnek a Ptk. 339. § (1) bekezdése, valamint a Pp. 164. § (1) bekezdésének egybevetése alapján azt kellett bizonyítania, hogy a kára és az alperes mulasztása folytán fennálló útburkolati hibák között okozati összefüggés áll fenn. A további peradatokkal szemben nem volt elégséges az okozati összefüggés

bizonyításához pusztán azon szakértői megállapítás, miszerint a felperes által a perben előadott módon is bekövetkezhetett a baleset. Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a perben rendelkezésre álló valamennyi bizonyítékot összességében figyelembe véve, a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján azt állapította meg, hogy a felperes kára és az alperes jogellenes magatartása közötti okozati összefüggés nem került bizonyításra. Ezt a körülményt a Pp. 3. § (1) bekezdése alapján a bizonyításra köteles felperes terhére kellett értékelni. Mindezek alapján az alperes kártérítési felelősségének megállapításához a Ptk. 339. § (1) bekezdése által megkövetelt konjunktív feltételek közül az okozati összefüggés hiányzott a felperes kára és az alperes mulasztása között. Ezért a Fővárosi Ítéltábla a felperes keresetét elutasította.

Erre figyelemmel mind az alperes, mind a felperes - csupán az összegszerűséget támadó - fellebbezését nem kellett érdemben vizsgálnia.

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

A felperes fellebbezése nem vezetett sikerre, az alperes és az alperesi beavatkozó fellebbezése sikeres volt. Ezáltal a felperes teljes egészében peresztes lett. Ezért a felmerült kiadásait magának kell viselnie, továbbá köteles megtéríteni a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes és a beavatkozó elsőfokú, valamint ugyanezen - a 239. § folytán irányadó szabálya folytán a fellebbezési eljárásban is irányadó - szabály folytán a másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, amely a jogi képviselők munkadíját és az alperesi beavatkozó munkadíjának általános fogalmi adóját is magában foglalja.

A le nem rótt kereseti, valamint fellebbezési eljárási illeték, továbbá az állam által előlegezett költség megtérítéséről az ítéltábla a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2009. szeptember 30.

Dr. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke Dr. Németh László s. k. előadó bíró Dr. Szücs József s. k. bíró